

† ΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

† Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύφαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσου-σι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,
πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

’Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ
ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

”Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ
ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θη-
ρία τοῦ δρυμοῦ.

Сκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ
ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ
Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

’Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθη-
σαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν
κοιτασθήσονται.

’Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ
ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν
αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

’Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου,
Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,
ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὡν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ
μεγάλων.

’Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας
ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι,
δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς
εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλ-
λέξουσιν.

’Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
σύμπαντα πλησθήσονται χρη-
στότητος ἀποστρέψαντος δέ σου
τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

’Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν,
καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

’Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου,
καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς
τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

”Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς
αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ¹
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

’Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπόμενος
τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

”Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
φαλωρῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

’Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου,
ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ.

’Εκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς
γῆς, καὶ ἄνομοι, ὡστε μὴ ὑπάρχειν
αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον. Καὶ πάλιν·

’Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ
ἐθίου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

’Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου,
Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (**ἐκ γ'**).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **’Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

’Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

’Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπα-
ντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ
τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

’Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν
αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**.....**), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Υ**πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·**Χ**αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

·**Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν

ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμήν. **Ψαλμὸς 140**

Ἄρχος β'

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ἰστῶμεν Σπίχους σ'

καὶ φάλλομεν Σπίχηρά Ἰδίόμελα.

Σπίχ. Εὰν ὀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τὶς ὑποστήσεται; δtti παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμὸς ἐστιν.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἵδων ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενό-μενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἰδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ οὖν αμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Ενεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἵδων ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενό-μενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ὅτε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ άναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν δρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἡνέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Γίός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐνῷ ηὐδόκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν δρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἡνέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Γίός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐνῷ ηὐδόκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Λίνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὰ Ἰορδάνια ὥειθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο, κλίνει κορυφήν, ὁ κλίνας οὐρανούς, κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ω ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἐπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἡξίωσας ἡμᾶς, διὸ βοῶμέν σοι· Εὔεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν...

Τῆς Εορτῆς. Ἡχος β'.

Υπέκλινας κάραν τῷ Πρόδρομῷ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ὥειθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία Όρθοι!

Καὶ ὁ χορός ψάλλει τὸ·

Φῶς ίλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίε

Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸς ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 1, 1-13)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἡ δὲ γῆ ἦν ἀδόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὄντος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν, καὶ διεχωρίσεν ὁ Θεὸς ἀνάμεσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνάμεσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὄντος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὄντος καὶ ὄντος, καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνάμεσον τοῦ ὄντος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὄντος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν, καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. Συναχθήτω τὸ ὄντος ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά, καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ συνήχθη τὸ ὄντος ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τάς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὥφθη ἡ

ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὄντων ἐκάλεσε, Θαλάσσας, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὅμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὅμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ὕχος πλ. α'

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Σπίχος α'. **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εύλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Σπίχος β'. **Τ**οῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὄδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου.

Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Σπίχος γ'. Έξομολογησάσθωσάν σοὶ λαοί, δὲ Θεός, ἔξομολογησάσθωσάν σοὶ λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ίνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Σπίχος δ'. Εύλογήσαι ἡμᾶς, δὲ Θεός, δὲ Θεὸς ἡμῶν, εύλογήσαι ἡμᾶς, δὲ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ίνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν...

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, δὲ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ε'. Βασιλειῶν Τετάρτης
τὸ Ἄναγνωσμα.

(Κεφ. 2, 6-14)

Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἔως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε, καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἥλθον, καὶ ἔστησαν ἔξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἐλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἶλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὅδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὅδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ. Αἴτησαι, τὶ ποιήσω σοι, πρὶν ἡ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσῶς ἐπ' ἐμοί.

Καὶ εἶπεν Ἡλίας. Ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλήν, ἐάν, ἵδης με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοὶ οὕτως, ἐὰν δὲ μὴ ἵδης, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἴδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀνάμεσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ, ὃς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισαιὲ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι, καὶ ἐκράτησεν Ἐλισαιὲ τοῦ ἴματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸς εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοὺ Ἐλισαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐλαβεν Ἐλισαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοὺ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε τὰ ὅδατα, καὶ οὐ διηρέθη, καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Ποῦ ἔστιν δὲ Θεὸς Ἡλιοὺ Ἀπφώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισαιὲ τὰ ὅδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὅδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Τροπάριον Ἡχος πλ. β'

Ἄμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν, ποῦ γάρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Σπίχος α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ποῦ γάρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Σπίχος β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται, ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Σπίχος γ'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν, ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Σπίχος δ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος, τὰ μαρτύρια σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Σπίχος ε'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν...

Τροπάριον Ἡχος πλ. β'

Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν, ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

ΣΤ'. Βασιλειῶν Τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ, 5, 9-14)

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἐστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαί. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαὶ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθείς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς σαρκός μου, οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφά, ποταμοὶ Δαμασκού, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὄρατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἀν ἐποίησας; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι; Καὶ κατέβη Νεεμὰν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ὄχημα τοῦ ὄνθρωπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σάρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

**Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως,
καὶ φάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὄμνον,
ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.**

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴτα καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. **Ὕχος γ'.**

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ
μου.

Σπίχ. **Κ**ύριος ὑπερασπιστὴς τῆς
ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

(**Κεφ. 9, 19-27**)

Ἄδελφοί, ἐλεύθεροις ὡν ἐκ πά-
ντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα,
ἴνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ
ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰου-
δαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω, τοῖς
ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς
ὑπὸ νόμον κερδήσω, τοῖς ἀνόμοις
ὡς ἀνομος (μὴ ὡν ἀνομος Θεῷ,
ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ), ἵνα κερ-
δήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς
ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς
ἀσθενεῖς κερδήσω, τοῖς πᾶσι γέ-
γονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς
σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγ-
γέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γέ-
νωμαι, οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν τῷ στα-
δίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχου-
σιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον.
Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.
Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα
ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα
φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ὑμεῖς
δὲ ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω
τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτω πυ-
κτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἄλλ'

ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δου-
λαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας,
αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἄλληλούϊα. (**γ**) **Ὕχος γ'.**

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου λό-
γον ἀγαθόν.

Σπίχ. **Ω**ραῖος κάλλει παρὰ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. 3:1-18

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς
ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος,
ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου
τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος
τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου, Φιλίππου
δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρ-
χοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τρα-
χωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς
Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπ'
ἀρχιερέως Ἀννα καὶ Καϊάφα,
ἐγένενο ρῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην
τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ
ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν
περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κη-
ρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς
ἄφεσιν ἀμαρτιῶν· ὡς γέγραπται ἐν
βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ
προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ
βιῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε
τὰς τρίβους αὐτοῦ· Πᾶσα φάραγξ
πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ
βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται
τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τρα-
χεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται
πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.
Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις
ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ·
Γεννήματα ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν

ύμιν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὁργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρ-
ξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα
ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ
ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν
λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀ-
βραάμ. Ἡδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς
τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν
οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ
βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ
ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν;
Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αυτοῖς· Ὁ
ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ
ἔχοντι· καὶ ὁ ᔁχων βρώματα,
όμοίως ποιείτω. Ἡλθον δὲ καὶ
τελῶναι βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ,
καὶ εἴπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε,
τί ποιήσομεν; Ὁ δὲ εἴπε πρὸς
αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ δια-
τεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.
Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρα-
τευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί
ποιήσομεν; Καὶ εἴπε πρὸς αὐτούς·
μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφα-
ντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς
ὅψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ
τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων
πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
περὶ τοῦ Ἰωάννου, μή ποτε αὐτὸς
εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰω-
άννης ἀπασι, λέγων· ἐγὼ μὲν ὑδατὶ
βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ
ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ
ἴκανὸς λῦσαι τὸν ἴμάντα τῶν ὑπο-
δημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βα-
πτίσει ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ καὶ πυρί.
οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ

συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην
αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει
πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
ἄλλα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο
τὸν λαόν.

**Καὶ καθ' ἔξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.**

**Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩ-
ΡΩΝ. Χερουβικός "Τύμος".**

Οι τὰ Χερουβεῖμ μυστικῶς
εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ
Τριάδι τὸν τρισάγιον ὅμον
προσάδοντες, πᾶσαν νῦν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν,

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως διορυ-
φορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα,
ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων
δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ ὁρισθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὁργῆς, κινδύνου
καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δε-
ηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι. **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν,
ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου (**Ὕπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς**) καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ

ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἄγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν δόμονοίᾳ δύολογήσωμεν.

Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Τριάδα δύοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δύοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Όμολογῶς ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
Ἄμήν

Сτῶμεν καλῶς στῶμεν μετὰ φόβου πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν ἀναφοράν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κύριῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ο Ιερεύς κλινόμενος ἀπάρχεται
πᾶσι ἀγίας Ἀναφορᾶς:

Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν...

Ἐκφώνως:

Τὸν ἐπινίκιον ὅμνον ἀδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ἄγιος, ἀγιος, ἀγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ

τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ωσαννὰ δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ο Δὲ Ιερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων...

Ἄριστε, φάγετε, τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Εἶτα ἐπευχόμενος λέγει ὁ Ιερεύς:

Όμοίως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων

Καὶ αὖθις δειπνύων τὸ ἄγιον Ποτήριον

ὁ Ιερεύς λέγει ἐκφώνως:

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Ο Ιερεύς καὶ πάλιν κλινόμενος λέγει τὴν εὔχήν:

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης...

Ἐκφώνως: **Τ**ὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Cὲ ὅμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, δὲ Θεὸς ἡμῶν.

Εξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Σε λειτουργίᾳ του Μεγάλου Βασιλείου
Φάλλεται τὸ:

Επὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,

ήγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἣς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ...

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ...

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες...

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων...

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ὁυσθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Παράσχου Κύριε. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν...

Παράσχου, Κύριε.

Ϲυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν...

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως...

Ϲοὶ Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις...

Ἄμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ϲοὶ Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ὀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ

σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Πρόσχωμεν.

Τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Εἰς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλει

τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας
εἰς τὸν ἥχον, εἰς ὃν ἐψάλη καὶ τὸ
Χερουβικόν.

Ἀἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἄλληλούϊα.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν. Ἀμήν., Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς ὁ χορὸς ψάλλει:

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Γίε Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἔχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ λῃστὴς δύμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ἢ τό:

Сῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Καὶ μετά τὴν τῶν πιστῶν θείαν κοινωνίαν
ὅ Ιερεύς εὐλογεῖ τὸν λαόν
ἐπιλέγων ἐκφώνως:

Сῶμον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εύροιμεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστηρίων σου · στήρηξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ορθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν...

Сοί Κύριε.

Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν...

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (γ) Πάτερ ἄγιε Εὐλόγησον.

Ο εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς Σε, Κύριε...

Ἀμήν.

Είη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (γ)

Μετὰ τὴν ὁπσθάμβωνον Εὐχήν,
ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ,
προπρενομένου τοῦ Ἱερέως
μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ·
καὶ ἡμεῖς φάλλομεν
τὰ παρόντα Ἰδιόμελα
τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ
Ὕχος πλ. δ.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοῆ λέγουσα. Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Сήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ρήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἴδιων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρέῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ρύπτόμενον.

Ως ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἥλθες Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν... Ὅχος πλ. δ

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἥλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών, Βάπτισμα αἴτων, ὁ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων, πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτῆρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 35, 1-10)

Τάδε λέγει Κύριος, Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρυμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὅφεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὄψος τοῦ Θεοῦ, ἵσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοφύχοις τῇ διανοίᾳ, ἵσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε, ἵδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὅτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ὀλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρήμη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψῶσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἔλη. ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ ἐπ' αὐτήν, οὐδὲ μὴ εύρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιῶν μετ'

εύφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εύφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εύφροσύνη καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 55, 1-13)**

Τάδε λέγει Κύριος, οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὑδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ, ἵνα τὶ τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυΐδ τὰ πιστά, ἵδοὺ μαρτύριον ἐν Ἐθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα Ἐθνεσιν, ἵδοὺ Ἐθνη, ἂν οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοί, οἱ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἔνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἅγιου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εύρισκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε, ἥνικα δ' ἀν ἐγγίζη ὑμῖν, ἀπολιπέτω δ' ἀσεβῆς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδὲ ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Άλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ως γὰρ ἀν καταβῇ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἔως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἀρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ ὄχημά μου, δὲ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρὸς με κενόν, ἔως ἀν τελεσθῇ ὅσα ἀν ἡθέλησα, καὶ εὔοδώσω τὰς ὁδούς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εύφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε, τὰ γὰρ ὅρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντί, δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται Κυρίω εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 12, 3-6)**

Τάδε λέγει Κύριος Ἀντλήσατε ὑδωρ μετ' εύφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Ύμνεῖτε τὸν Κύριον βοῶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ύμνήσατε

τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Προκείμενον Ἡχος γ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Σπίχ. Κύριος ὑπερασπιτὴς τῆς ζωῆς μου.

**Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
(Κεφ. 10, 1-4)**

Ἄδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον, ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἥ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλούϊα Ἡχος δ'

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Σπίχ. Ο Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα ὥσει περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἰ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὑδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Τὰ Εἰρηνικά. Ἐν ὅσῳ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μαστικῶς τὴν ἔξῆς Εὔχην. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κλπ.

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἅγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ τοῦ Ἅγίου Οἴκου τούτου, Καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὅδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τοιάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὔσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὅδωρ τοῦτο ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἵασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὡφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ δῶρο ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ διοτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς δρατῶν καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν ὀντλούντων καὶ ἀρυοοιμένων εἰς ἀγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀρυοιμένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὅδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν

τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ὁρθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Ἄ**ντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ὅ ιερεὺς τὴν Εὐχὴν μασπικῶς

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Γεόντος, ὁ ὃν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἅγιῷ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ’ αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ’ ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίᾳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ᾧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιών, ὁ τῶν ὀπάντων Βασιλεύς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὅδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι’ ὅδατος καὶ Πνεύματος

ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν. Οὗ τινος θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἔορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλάνθρωπε Δέσποτα' Ρᾶγον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὅδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὅδατι τούτῳ τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου προσκυνητοῦ σου Ὄνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τὸ, Ἄμην, τοῦ Διακόνου ἥδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης. Ποίημα

Σωφρονίου Πατριάρχου Ιεροσολύμων

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκο-πε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε. Δημιουργὲ τῶν νοερῶν οὓσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἀνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον κάμοὶ τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου, φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὅμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἀμετρον εὑεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὔπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ'

έμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν, ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ ἄγιόν σου Πνεῦμα, ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν, Υπεράγαθε, δοξάζομέν σε Δέσποτα φιλάνθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Γεί τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρός, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός, ἐν γάρ τῇ προλαβούσῃ Ἐορτὴνήπιόν σε εἴδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε δρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν.

Κήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἐορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρός, καὶ χορὸς ἀγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἀγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι.

Κήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, ἐν εἴδει περιστερᾶς, τοῖς ὅδασιν ἐπεφοίτησε.

Κήμερον ὁ ἄδυτος Ἡλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται.

Κήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται.

Κήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι.

Κήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιούνης τὴν ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι.

Κήμερον ὁ Ἀκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται.

Сήμερον δέ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότῃ προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὅρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν.

Сήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ίάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ.

Сήμερον ρέιθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται.

Сήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὅντασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται.

Сήμερον δέ Παράδεισος ἡνέωκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ δὲ τῆς Δικαιοσύνης Ἡλιος καταυγάζει ἡμῖν. **С**ήμερον τὸ πικρὸν ὅντα, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ.

Сήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν.

Сήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καπαυγαζόμεθα.

Сήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαιρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Сήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν.

Сήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότου ἐπέλευσις.

Сήμερον τὰ ὅντα τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ὅντα συνομιλεῖ.

Сήμερον ἡ Ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται.

Сήμερον δέ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὑψος τὸ ἀνθρώπινον. **С**ήμερον δέ ἀκλινής τῷ ἴδιῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ.

Сήμερον Βασιλείαν οὐρανῶν ὡνησάμεθα, τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος.

Сήμερον γῇ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ δὲ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἴδοσάν σε ὅντα, δέ Θεός, εἴδοσάν σε ὅντα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὅπιστα, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν, δέ Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὅπιστα, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιπτάμενόν σοι, δέ Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὅπιστα, ὅρῶν τὸν Άόρατον ὀραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν διούλου μορφῇ, δέ Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὅπιστα, καὶ τὰ ὅρη ἐσκίρτησαν, Θεόν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὅρῶντες, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἅδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κάγὼ δέ ἀμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλος

σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βιῷ σοι'

**Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν,
λέγει γεγονωτέρᾳ φωνῇ**

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἔξαρκέσει πρὸς ὅμον τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἔξαρκέσει πρὸς ὅμον τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἔξαρκέσει πρὸς ὅμον τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ϲὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρις καιροῖς τόν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὅμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἀστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἀβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν φάμμῳ, σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας, Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις

σοὶ λειτουργοῦσιν, οἵ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἔξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἴστάμενα καὶ περιπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὁν ἀπερίγραπτος, ἀναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἥλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν δόμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἥλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Όμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὔεργεσίαν, τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἥλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ κτίσις ὅμνησε σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ὁρίθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων.

Ἄύτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἅγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὄδωρ τοῦτο.

Ἄμὴν.

Ἄύτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἅγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὄδωρ τοῦτο.

Ἄμὴν.

Αύτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἅγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὄδωρο τοῦτο.

Ἄμὴν.

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸς ἀφθαρσίας πηγήν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαιμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἴσχύος πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸς πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ιατρείαν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὡφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γάρ εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὄδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἰς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δι' ὄδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραώ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἐβραίων. Σὺ εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διαδρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐδρύησαν ὄδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὄδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλιού, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ.

Αύτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὄδωρο τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἅγιῷ.

Ἄμὴν.

Αύτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὄδωρο τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἅγιῷ.

Ἄμὴν.

Αύτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὄδωρο τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἅγιῷ.

Ἄμὴν.

Δὸς πᾶσι, τοῖς τε μεταλαμβάνοντι, τὸν ἀγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. (*ἐκ γ'*) Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ, ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*), καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἰνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ δρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Καὶ ἡ Εὔχὴ μασπικῶς

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουοντον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ

ἀγιάσας τὰ ὅδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὅδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ὁρατισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις

Ϲὺ γὰρ εἴς ὁ ἀγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίᾳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὅδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν πίμον Σταυρόν, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὅδαπι καὶ ἀνάγων, Φάλλων καὶ τὸ παρόν:

Τροπάριον ᾿Ηχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Γίδην ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ο ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι. (*τρις*).

Κοντάκιον

῾Ηχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. ᾿Ηλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, Φάλλει ὁ αὐχορὸς ἀργῶς τὸ παρόν τροπάριον ἐκ τῆς η' ὥδης τοῦ πεζοῦ κανόνος εἰς ἥχον β'

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν, αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις. Ο Πατὴρ ἐφώνησεν. Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος Γίδης ὁ ἀγαπητός μου' τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὅμοιῷ ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

Ἐγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροφάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.